

od svého návrhu na soudní odhad — hodnotu tu bez souhlasu poplatníka stanovit na základě udání strany ve smyslu odst. 2 § 17 d. zák. o daních z příjmu.

Opačný právní názor, na němž je založeno nař. rozhodnutí, není ve shodě se zákonem.

Č. 11.039.

Vojenské věci: O nároku býv. vojenského gážísty v záloze o zápočet t. zv. válečných roků z doby světové války podle býv. předpisů uherských.

(Nález ze dne 1. února 1934 č. 1816.)

V ě c: Ing. Josef Sz. v B. proti ministerstvu národní obrany o zápočet válečných roků.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: St-I byl dne 4. srpna 1914 presentován jako poručík v záloze k činné službě vojenské za mobilisace a jmenován dne 1. listopadu 1914 nadporučíkem v záloze. Dne 15. prosince 1914 byl v pevnosti Přemyšlu raněn střelou z ručnice do pravé ruky, ošetřován pak v nemocnici tamtéž a 18. března 1915 ruským vojskem v Přemyšlu zajat. Byv jako invalida vyměněn, vrátil se 29. října 1916 ze zajetí a k žádosti min. zeměd. byl výnosem min. honv. z 21. prosince 1916 jako lesní inženýr dnem 23. prosince t. r. z činné služby zproštěn. Superarbitrací provedenou dne 6. března 1917 v Košicích zjištěno u st-le ochromení nervu mediálního (paralysis nervi mediani) po zranění pravého nadloktí (fraktura kosti), čímž použitelnost ruky značně stížena a st-I uznán výnosem min. honv. z 2. srpna 1917 řadové služby neschopným, místních služeb schopným a přiznán mu přídavek za zranění; z činné služby propuštěn. Po nové superarbitraci ze 4. prosince 1917 zjištěno stejnou klasifikaci st-lovu, byl st-li výnosem uher. min. zeměd. z 29. června 1918 přiznán přídavek za zranění ročních 400 K trvale počínajíc 1. srpnem 1918, kterýmžto dnem přeložen st-I do poměru mimo službu.

Dnem 2. října 1921 byl st-I podle popisu kmenového listu zařazen do stavu mužstva jako voják v záloze, poněvadž nepodal přihlášky o převzetí do svazku čsl. armády. Podáním z 21. března 1922 žádal pak, aby mu byl přídavek za zranění 400 Kč čsl. vojenskou pensijní likvidaturou poukazován na dále k výplatě. Žádosti té vyhovělo mno výnosem z 24. července 1922 a ponechalo výnosem z 10. srpna 1925 zmíněný přídavek v nezměněné výši i na základě zák. č. 288/1924 Sb. (§ 11 odst. 2).

Přihláška st-lova o převzetí do svazku čsl. armády jako gážísty neaktivního stavu z 20. března 1922, v níž uvedl, že »od dňa 1. januára 1917 byl od vojenskej služby oslobodený« a »od dňa 1. augusta 1918 preložený do mimo služby« byla výnosem mno ze 14. září 1923 zamítnuta s tím, že st-I nepodléhá branné povinnosti podle vl. nař. č. 470/1920 Sb. a nařízeno, aby byl z čsl. branné moci propuštěn.

Na základě výnosu mno z 21. května 1921 započtena st-li léta 1914 a 1915 pro výměru výslužného podle V. V. 1921 č. 28 čl. 285 odst. 2. Podáním z 21. srpna 1930 vznesl st-l na mno žádost, aby mu pro výměru výslužného byly za válečné roky uznány mimo roku 1914 i léta 1915 až 1918 na základě cit. V. V. 1921 a podle toho, aby byl opraven jeho kmenový list, jehož opis k žádosti připojil.

Mno dalo předložený opis kmenového listu st-lova příslušným velitelstvím náhradního praporu pěšího pluku č. 16 doplniti zápisem o zápočtu roku 1915 jako roku válečného, načež nař. rozhodnutím vyslovilo, že žádosti o započtení roků 1916, 1917 a 1918 jako let válečných podle V. V. 1921 č. 28 čl. 285 odst. 2 a 3 výnosu mno č. j. 301.879/osob. muž. z r. 1921 nemůže vyhověti, protože st-l »nekonal v těchto letech činnou vojenskou službu alespoň 3 měsíce, nesúčastnil se bojů, nebyl raněn, ani neonemocněl a tudíž není zde předpoklad pro započítání těchto let jako válečných podle §§ 10 a 11 uh. zák. čl. LI:1875, § 6 uh. zák. čl. XIII:1915 a nař. býv. uh. min. č. 4401/M. E. z r. 1915. — Jmenovaný byl raněn 15. prosince 1914, jako raněný byl 18. března 1915 zajat a tyto roky jsou nyní ve výpisu kmenového listu poznamenány jako válečné.«

Rozhoduje o stížnosti vznesené do tohoto rozhodnutí řídil se nss těmito úvahami:

Stížnost uplatňuje jednak nezákonnost, jednak vadnost řízení. Nezákonnost spatřuje v tom, že st-li nebyly započteny pro výměru výslužného roky 1916 až 1918 jako léta válečná, ač nemůže býti pochybnosti, že st-l na zápočet ten má nárok podle ustanovení § 1 min. nař. M. E. 4401/1915, Věcného věstníku mno 1921 č. 28 čl. 285 a výnosu mno č. 429.525/15. Vadným je pak nař. rozhodnutí po názoru stížnosti proto, že žal. úřad nezjistil, že st-l byl teprve 29. června 1918 ze svazku maďarské domobrany resp. až 1. srpna 1918 z vojenské služby propuštěn a nevyslechl st-lovy kolegy u 16. domobraneckého maďarského pluku Dra Gustava K., veřejného notáře v B. a Julia S., ředitele Národní banky v B., o zmíněných okolnostech.

Nss neshledal stížnost důvodnou.

Zákon č. 76/1922 Sb. o vojenských zaopatřovacích požitcích, za jehož účinnosti bylo nař. rozhodnutí vydáno, stanoví v oddílu V., obsahujícím ustanovení přechodná a závěrečná, v § 96 odst. 4, že ».... válečná léta 1914—1918 započítávají se při výměře výslužného podle dosavade platných předpisů«, t. j. — pokud jde o území Slov. — podle §§ 10 a 11 uh. zák. čl. LI:1875, pokud se týče uh. zák. čl. XIII:1915 a nař. uher. min. č. 4401/M. E. z r. 1915. — Uh. zák. čl. LI:1875 o vojenském zaopatření osob společného vojska, válečného námořnictva a uherské zeměbrany obsahuje v § 10 odst. 1 předpis, že »za každé polní tažení, jehož se vojenská osoba zúčastnila, připočte se při výměře pense k služební době jeden rok (válečný rok), ať se zúčastnila polního tažení od počátku až do konce, nebo jen částečně.« Odst. 2 jedná o případech, kde osoba vojenská zúčastnila se v témže slunečním roce dvou neb více polních tažení, jež rozšiřují služební dobu pouze o jeden rok. — § 11 pak praví, že »osobám společného vojska upadnuvším do zajetí započte

se při výměře pense jen jeden rok jako rok válečný, v němž nastalo zajetí; déle trávající zajetí čítá se jako jednoduchá služební doba.»

Z těchto ustanovení je zřejmo, že cit. zákon poskytl vojenským osobám nárok na zápočet pouze jednoho roku válečného pro výměru výslužného bez ohledu na dobu trvání války nebo zajetí.

Uher. zák. čl. XIII:1915 o doplnění zákonů vydaných v příčině mimořádných opatření v případě války nastala podle § 6 změna potud, že »pro případy, ve kterých jest přípustno při výměře pense připočísti k služební době léta válečná, mohou býti pro připočtení válečných let za přítomné války stanoveny vládním nařízením odchylné předpisy od § 10 odst. 1 zák. čl. LI:1875 o vojenském zaopatření osob společného vojska, válečného loďstva a uherské zeměbrany ve prospěch oprávněných.« Podle toho nemohla býti stanovena odchylná ustanovení od předpisu § 11 zák. čl. uh. LI:1875 o počítání let válečných za dobu ztrávenou v zajetí a ponechán beze změny předpis, že čítati lze za rok válečný jen rok, v němž vojenská osoba upadla do zajetí, i když toto trvalo dobu delší.

Byl-li tedy st-l v zajetí od března 1915 do prosince 1916 a byl mu za válečný rok započten již rok 1915, nemá nároku, aby mu byl čítán ještě také za rok 1916.

Uher. zák. čl. XIII:1915 byl proveden — pokud jde o ustanovení § 10 odst. 1 uh. zák. čl. LI:1875 — nař. min. č. 4401/M. E. z r. 1915, který v § 1 stanoví: »Osobám, jimž pro nynější válku přísluší výhoda připočtu válečného roku, buď při výměře výslužného připočten rok jako válečný rok, a) sloužily-li za války aspoň 3 měsíce aktivně, b) bez ohledu na dobu služby, zúčastnily-li se bojů, nebo utrpěly poranění před nepřítelem, nebo staly se nezpůsobilými k službě z příčiny válečných námah, tudíž i nakažlivých nemocí.« — Dále stanoví § 2: »Osobám však, jež za války sloužily v několika kalendářních letech, buď při výměře výslužného za každý kalendářní rok připočten k služební době jeden rok jako válečný rok, sloužily-li aktivně v každém z těchto kalendářních roků a) aspoň 3 měsíce, nebo b) bez ohledu na dobu skutečně konané služby za podmínek v § 1 b) uvedených.« — Tímto nařízením provedena tedy, pokud jde o zápočet t. zv. válečných roků, změna dřívějších předpisů potud, že 1. pro zápočet jednoho válečného roku stanoveny nové podmínky v § 1 a že 2. normována možnost zápočtu i více válečných roků za podmínek § 2.

O případ zmíněný pod č. 2. jedná se též u st-le, který se domáhá kromě započtených mu roků 1914 a 1915 ještě zápočtu válečných roků 1916, 1917 a 1918. Protože tedy jedná se o zápočet více válečných roků, nelze na st-le použít § 1 nař. min. 4401/M. E. 1915, nýbrž jen § 2, o němž je i nař. rozhodnutí svým obsahem opřeno.

Vytýká-li tedy stížnost porušení předpisu § 1 cit. nař., jde mimo obsah nař. rozhodnutí a jest proto bezdůvodnou. Měla-li však námitka stížnosti na zřeteli porušení předpisu § 2, pokud se tento v odst. b) odvolává na ustanovení § 1 a tvrdí-li, že st-l následkem zranění utrpěného v roce 1915 před nepřítelem zůstal zraněn a k službě nezpůsobilým i v letech 1916 až 1918, je názor její mylný. Neboť § 2 cit. nař. předpokládá splnění podmínek sub b) zmíněných (t. j. zranění a ztrátu způso-

bilosti k službě z příčiny válečných námah a tudíž i nakažlivých nemocí v každém jednotlivém z kalendářních roků, za který má býti válečný rok započten a nelze tedy v případě, kde následky zranění neb válečných námah (nakažlivých nemocí) utrpených v jednom roce trvaly po více kalendářních let, za dobu trvání těchto následků v dalších letech připočísti další válečné roky, i kdyby ani rok 1916 nebyl ztráven v zajetí. Podmínky § 2 b) cit. nař. nejsou tedy u st-le za léta 1916 až 1918 splněny.

Že st-l v každém z těchto roků aktivně aspoň 3 měsíce sloužil, jak stanoví odst. a) § 2 nař. min. 4401/M. E. 1915, stížnost sama ani ne tvrdí, ani tvrditi nemůže, když ze správních spisů (opisu kmenového listu a přihlášky st-lovy o převzetí do svazku čsl. armády z 20. března 1922) jest zřejmo, že byl nejpozději 1. lednem 1917 činné služby zproštěn. Na tom nemůže ničeho měniti ani okolnost, že byl ze svazku maďarské domobrany resp. z vojenské služby propuštěn teprve — jak stížnost uvádí — 29. června 1918, pokud se týče až 1. srpna 1918, poněvadž trvání vojenského (domobraneckého) svazku není ještě dokladem činné služby, kterou výhradně má § 2 a) cit. min. nař. na zřeteli (srv.: §§ 1, 6, 8 uh. zák. čl. XXX:1912 o branné moci a §§ 2, 3, 6 uh. zák. čl. XX:1886 o domobraně). Není proto otázka propuštění z vojenského (domobraneckého) svazku v daném případě rozhodnou a není žádnou vadou řízení, když žal. úřad těchto irrelevantních skutečností nezjišťoval.

Ani z ustanovení V. V. mno z r. 1921 č. 28 čl. 285 a z výnosu mno č. 429.525/15 nemůže st-l ve svůj prospěch nic dovozovati, protože tyto předpisy mají povahu pouhých vnitřních instrukcí pro podřízené vojenské orgány, nejsou to však normy všeobecně závazné, které by zakládaly pro jednotlivé vojenské osoby právní nároky stihatelné před nss-em (§ 2 zák. o ss).

Č. 11.040.

Vojenské věci: I. * Za zvýšeně započítatelnou služební dobu pro nárok na přeložení do výslužby ve smyslu § 3 zák. č. 158/1875 ř. z. nelze pokládati službu podle cís. rozhodnutí ze 3. srpna 1910 (výn. býv. min. války č. Pres. 9409/1910) pro výměru pense zvýšeně započítatelnou. — II. * Vojenské gážisty býv. rakousko-uherské armády, jimž byly poskytnuty zaopatřovací požitky podle § 2 zák. č. 194/1920 Sb., nelze považovati za vojenské osoby, které při odchodu do výslužby měly nárok na přeložení do výslužby bez průkazu nezpůsobilosti ve smyslu § 162 plat. zák. č. 103/1926 Sb. a § 9 zák. č. 80/1928 Sb.

(Nález ze dne 1. února 1934 č. 1817.)

V ě ě: Prokop K. v L. (adv. Dr. Jos. Eckstein z Prahy) proti ministerstvu národní obrany o krácení pensijních požitků.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: St-l, podplukovník býv. rak.-uher. armády, žádal přihláškou z 12. září 1919 o přijetí do svazu čsl. armády jako gážisty z povolání a podáním z 1. září 1921 o přiznání zaopatřovacích platů, uvá-